

Financiële stresstest Beroepsaansprakelijkheid

Bij een beroepsaansprakelijkheidspolis neemt de verzekeraar het juridische traject over. Foto: HH

Verzekerd tegen juridisch getouwtrek

Beperk als zzp'er uw aansprakelijkheid voor gemaakte fouten

Cleo Scheerboom

Mariëlle Meijs* laat zich sinds drie jaar als projectmanager inhuren voor uiteenlopende opdrachtgevers. Ze organiseert voor hen evenementen of zorgt voor de begeleiding van grote projecten, zoals de bouw van een website. Maar wat als er iets misgaat, vraagt zij zich af. 'Moet ik me verzekeren tegen de schade als er bijvoorbeeld een bijeenkomst op het laatste moment moet worden afgelast?'

Verzekeringsadviseur Gerrit-Jan Doorneweerd van Doorneweerd Assurantiën stelt vast dat een opdrachtgever Mariëlle wel aansprakelijk kan stellen voor de schade. 'Het kan daarom zinnig zijn een zogenoemde beroepsaansprakelijkheidsverzekering af te sluiten', zegt hij. 'Deze dekt de financiële gevolgen van fouten die iemand maakt bij de uitoefening van zijn of haar beroep.'

Naast vergoeding van de schade zit het belang van een dergelijke polis vooral in de juridische ondersteuning, stelt Doorneweerd. Die is nodig als er onenigheid is over de vraag wie aansprakelijk is, Mariëlle of de opdrachtgever. Ze komt dan al snel in een juridisch traject terecht, met alle kosten van dien.

Bij een beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt dit traject overgenomen door de verzekeraar. 'Die wil namelijk alleen maar de schade vergoeden als Mariëlle ook echt aansprakelijk is. Die verzekeraar zal dus juridisch alles uit de kast halen om dat goed te onderzoeken.' Is zij daadwerkelijk aansprakelijk dan keert de verzekeraar uit aan de opdrachtgever.

Doorneweerd legt uit dat beroepsaansprakelijkheidsverzekeringen dekking bieden tegen een verhoudingsgewijs hoge premie. 'Je hebt het al snel over € 500 per jaar. De premie is ook afhankelijk van het eigen risico waarvoor Mariëlle kiest.' Schade aan goederen of letselschade vallen in het algemeen niet onder de dekking, maar kunnen wel meeverzekerd worden. De extra premie zal in haar geval rond de € 100 per jaar bedragen.

Checklist

- Is de aansprakelijkheid beperkt door algemene voorwaarden?
- Sluit de dekking aan bij de werkzaamheden?
- Wat is het eigen risico bij een schade?
- Is letselschade of schade aan goederen meeverzekerd?

Volgens Doorneweerd is het van belang kritisch de dekking van een beroepsaansprakelijkheidsverzekering te beoordelen. 'Dat kan een flinke besparing opleveren.'

Zo kan de benodigde dekking worden beperkt door het gebruik van gedegen algemene voorwaarden, afgestemd op de soort dienstverlening. Hij bekijkt de voorwaarden die Mariëlle standaard meestuurt naar opdrachtgevers. Die kunnen nog worden verbeterd, stelt hij. 'Ze doet er verstandig aan haar aansprakelijkheid in die voorwaarden tot een maximum in te perken. Natuurlijk moet dat wel een redelijke grens zijn. Een rechter kijkt bij geschillen altijd of de voorwaarden redelijk en billijk waren.' De Kamer van Koophandel heeft voorbeelden van voorwaarden en kan informatie geven over wat redelijk is binnen de sector.

Kiest Mariëlle voor een beroepsaansprakelijkheidsverzekering, dan moet ze niet alleen op de premie letten, waarschuwt Doorneweerd. 'Ze moet eerst een verzekeraar vinden die bekend is met de uiteenlopende werkzaamheden die ze verricht en deze wil verzekeren. Het organiseren van evenementen is voor een verzekeraar een ander risico dan het op een projectbasis begeleiden van een IT-project. Mariëlle moet daarom kijken naar wat wel en vooral niet is gedekt binnen de verzekering.' *niet haar echte naam

De wijze belegger Rudolf Mees

Jaap Koelewijn

Twee forse advertenties in de krant van vorige week zaterdag meldden het overlijden van oud-bankier Rudolf Mees. De antroposoof Mees was samen met zijn collega Wim Scherpenhuizen Rom in de jaren tachtig van de vorige eeuw lid van de raad van bestuur van de toenmalige NMB. Vanuit hun levensbeschouwing streefden zij naar een meer duurzame vorm van bankieren. Groen, duurzaam en verantwoord bankieren zijn — in ieder geval voor zover het met de mond beleden wordt — ondertussen gemeengoed. De ABN Amro trakteert haar gasten op een biologisch koekje bij de koffie en bij de Rabobank ligt zo ongeveer een grasmat in het bankkantoor. Nu de kruitdampen van de financiële crisis zijn opgetrokken, doen bankiers hun uiterste best zichzelf als maatschappelijk verantwoord te presenteren.

Bij Mees en Scherpenhuizen Rom kwam het streven naar verantwoord handelen van binnenuit. Ze liepen er niet mee te koop, maar desondanks kregen hun ideeën destijds — het bankwezen verkeerde toen ook in een forse crisis — veel aandacht.

Ik heb Mees twee keer zeer uit-

Bij Mees en Scherpenhuizen Rom kwam het streven naar verantwoord handelen van binnenuit

voerig gesproken. Samen met mijn copromotor Hans Visser interviewde ik hem. Hij had kort daarvoor zijn boekje *Een andere kijk op geld* gepubliceerd. In dat boekje ontvouwde Mees zijn antroposofische visie op het gebruik van geld in het kapitalistische systeem.

Hij was maar wat graag bereid om zijn opvattingen toe te lichten. Zeer gedreven, en zonder al te veel te luisteren naar tegenspraak, deed hij zijn verhaal. Zijn visie was dat geld onnodig de oorzaak was van verstoringen van de economie. Met speculatieve kredietverlening zouden bankiers de conjunctuurcyclus versterken. Dat zou dan weer leiden tot een overreactie, het inzakken van de groei en onnodige werkloosheid. Zijn suggestie was dat klanten en bedrijven directer —

en dan bij voorkeur op lokaal niveau — zaken zouden gaan doen. Zijn blik op de wereld was profetisch, maar of zijn oplossing zou werken, betwijfeld wij toen al. Ons tegenargument dat deze vorm van ruilhandel de economie een paar eeuwen terug zou zetten in de tijd, kwam niet echt bij hem aan.

Wat mij is bijgebleven, is zijn menselijke manier van opereren. Nadat ik hem een concept van ons artikel had gestuurd, nodigde hij mij daags daarna uit om nog even langs te komen. Onder het genot van een sigaar, dat kon toen nog, namen we het verhaal nog eens door.

Een jaar of drie geleden spraken wij elkaar weer. Voor een onderzoek wilde ik hem spreken over de handel in schulden. Daarmee verdiende de NMB destijds veel geld. Hij was inmiddels met pensioen en daarom kwam ik bij hem thuis in een statige villa in Zeist. Hij was te laat voor zijn afspraak. Hij had in de rij gestaan bij het stembureau en hij wilde zijn stem voor GroenLinks niet verloren laten gaan. Hij was toen al oud en wat breekbaar, maar nog scherp van geest. Onvermijdelijk kwam ons gesprek uit op de kredietcrisis en het morele handelen van bankiers. Naar zijn stellige overtuiging was de overgang van banken naar naamloze vennootschappen in plaats van partnerschappen een van de oorzaken van de crisis.

Bankiers zouden de pijn van verkeerde beslissingen volgens hem veel te weinig voelen. Hij stamde zelf uit een oud bankiersgeslacht, Mees en Zonen, uit Rotterdam. Bankiers namen in die tijd zelf nog persoonlijk deel aan de door hen verstrekte kredieten. Als het fout ging, moesten ze persoonlijk voor het verlies opdraaien. Dat weerhield hen volgens Mees van wilde speculaties. Het herinvoeren van dit systeem is minder utopisch dan het lijkt. Nog steeds zijn veel private banken en vermogensbeheerders partnerschappen.

Rudolf Mees is een van de oprichters van de Triodos bank, een van de weinige banken die écht duurzaam bankieren. Zijn gedachtegoed leeft daardoor voort. Bij mij blijft de herinnering aan een mild mens met scherpe gedachten.

Jaap Koelewijn is hoogleraar corporate finance aan Nyenrode Business Universiteit.